

Λόγος για τη μετάνοια (Άγιος Εφραίμ ο Σύρος)

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία](#) / [Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες](#) / [Ορθοδοξία και Ορθοπραξία](#)

Ας μην κυριευόμαστε λοιπόν από εκείνο το φόβο που έχει σχέση με τα πράγματα και τις καταστάσεις του μάταιου αυτού κόσμου. Να μην φοβόμαστε δηλαδή εκεί που δεν υπάρχει φόβος (Α' Ιωάν. 4, 18). Γιατί ποιός ανθρώπινος φόβος μπορεί να συγκριθεί με το θείο φόβο; Και ποια φθαρτη ανθρώπινη δόξα μπορεί να συγκριθεί με την μεγαλωσύνη, την ανέκφραστη δύναμη και την άφθαρτη δόξα του Θεού;

Επειδή όμως μας παρασύρουν τα γήινα πράγματα, δεν μπορούμε, με τη δύναμη της πίστης και το φωτισμό της γνώσης, να προσηλώσουμε το νου μας στα αόρατα. Αν λοιπόν, έστω και μόνο από τη θέα των ορατών πραγμάτων οδηγούμαστε στην κατανόηση της ανέκφραστης δύναμης του αφθάρτου Θεού, ας σταθούμε ενώπιόν Του με δέος και άπειρο σεβασμό.

Αν κάποιος θελήσει να μετακινήσει ένα βράχο, έστω κι αν ο ίδιος είναι βασιλιάς, δεν θα μπορέσει να το κάνει με άλλον τρόπο, παρά μονάχα αν χρησιμοποιήσει διάφορους μοχλούς και σχοινιά. Ο Θεός όμως μπορεί να κάνει τη γη να τρέμει και μόνο με το βλέμμα Του (πρβλ.Ψαλμ. 103, 32). Δεν απορεί ο νους σου; Το βλέμμα του Θεού και μόνο να κάνει τα βουνά να τρέμουν κι άλλα βαριά πράγματα να σαλεύουν! 'Εκείνος θέλει και ευδοκεί και στηρίζει τα σύμπαντα με το λόγο Του! Δεν σε εντυπωσιάζει πάνω απ' όλα η λάμψη της αστραπής και ο ήχος της βροντής; Αυτά είναι τόσο εκπληκτικά ώστε όχι μόνον οι άνθρωποι ζαρώνουν από το φόβο τους, αλλά και τα θηρία και τα κτήνη και τα όρνεα και τα υδρόβια πουλιά. Όσα όμως κι αν πούμε, δεν θα καταφέρουμε να παρουσιάσουμε το μέγεθος αυτού του θέματος.

Ας γονατίσουμε λοιπόν ενώπιόν Του κι ας κλάψουμε (πρβλ.Ψαλ. 94,6) μπροστά στην αγαθότητά Του, μιλώντας απ' την καρδιά μας και λέγοντας:»Εσύ Κυριε, είσαι ο Θεός μας και κανένας άλλος. 'Ενώπιόν Σου αμαρτήσαμε κι ενώπιόν Σου τώρα προσπίπτουμε. Αν Συ θελήσεις, να μας σώσεις Κυριε, κανένας δεν μπορεί ν' αναχαιτίσει τούτη την απόφασή Σου και να Σε δυσκολέψει».

Ο Κυριος είναι εύσπλαχνος και αγαθός. Κι αν ακόμα εμείς παρασυρθήκαμε και

αμαρτήσαμε από απερισκεψία, ας φροντίσουμε να θεραπευθούμε με τη μετάνοια. Αν πάλι, ως άνθρωποι παρασυρθήκαμε από κάποιο πάθος, ας μην απελπιστούμε εντελώς, αλλά γνωρίζοντας ποιός Θεός μας έχει προσκαλέσει και έχοντας συναίσθηση της κλήσης μας, ας ακούσουμε εκείνον που λέει: «Μετανοείτε, γιατί έφτασε η βασιλεία των ουρανών» (Ματθ. 4, 17).

Δεν όρισε τη μετάνοια σαν φάρμακο για κάποια μονάχα αμαρτήματα, αποκλείοντας κάποια άλλα. Για κάθε είδους τραύμα της αμαρτίας, για κάθε αμάρτημα πνευματικό, ο Μεγάλος Γιατρός των ψυχών μας, μας την έχει, σαν φάρμακο χαρίσει.

Ας ξεριζώσουμε λοιπόν τις κακές συνήθειες της ψυχής μας. Αντι για τούς καυστήρες ας μεταχειριστούμε το φόβο του Θεού, με τον οποίο θα μπορέσουμε να αντικρούσουμε όλες τις άστοχες επιθυμίες που φέρουν μέσα τους τα αγκάθια της αμαρτίας. Ας αντιταχθούμε με το συνετό λογισμό, σε αυτά που μας υπαγορεύουν οι φιλήδονοι λογισμοί, γιατί είναι γραμμένο: »Να γίνεσθε άγιοι, γιατί εγώ είμαι άγιος» (Α΄ Πετρ. α΄ 16).

Έτσι, με τη Χαρη του Σωτήρα μας Θεού, θα επιτύχουμε την άφθαρτη ζωη.

Ο Κυριος για την επιστροφή και την ειλικρινή μετάνοιά μας θα συγχωρέσει και θα παραγράψει τις αμαρτίες μας, γιατί είναι ελεήμων και εύσπλαχνος.

Κι αν κάποιος από εκείνους, που έχουν την εντύπωση πως έχουν κοπιάσει περισσότερο στην άσκηση και την αρετή, γογγύσει, για τη μεγάλη ευσπλαχνία του Δεσπότη Χριστού, - επειδή τάχα ενώ μπήκαμε στη δουλειά πολύ αργα, μας πληρώνει το ίδιο με τούς πρώτους- θα δώσει για μας απολογία ο ίδιος ο Κυριος και Δημιουργός και θα πει: «Φιλε, δεν σε αδικώ. Δεν έχεις μαζί μου συμφωνήσει να εργαστείς για ένα δηνάριο; Παρε ο,τι έχουμε συμφωνήσει και πήγαινε στο καλό. Εγώ θέλω να δώσω σε τούτον που ήρθε τελευταίος στη δουλειά, ο,τι ακριβώς έδωσα και σε σένα τον πρώτο» (Ματθ. 20, 1314).

Ο Θεός είναι Έκείνος που κρίνει και δικαιώνει. Ποιός μπορεί να βγει μπροστά Του και να μας καταδικάσει; (Ρωμ. 8, 34)

Σ' Αυτόν ανήκει η δόξα στους αιώνες. Αμήν.

Πηγή: agiazoni.gr